

جیسون دمارس
خدمت حقیقت حاضر
دسامبر ۲۰۱۷

خلاصه‌ای از مکاشفه‌ی هفت مُهر

ما کتاب «خلاصه‌ای از مکاشفه هفت مُهر» را منتشر کرده‌ایم. هدف این است که این کتاب ابزاری برای تعلیم نوایمانان و ایمانداران جوان باشد. همچنین بعنوان مرجعی برای مفاهیم پایه‌ای تعلیم در زمینه‌ی هفت مُهر مورد استفاده قرار بگیرد که برادر برانهام در سال ۱۹۶۳ آشکار کرد. می‌توانید این کتاب را از سایت amazon.com یا ptmresources.org سفارش دهید.

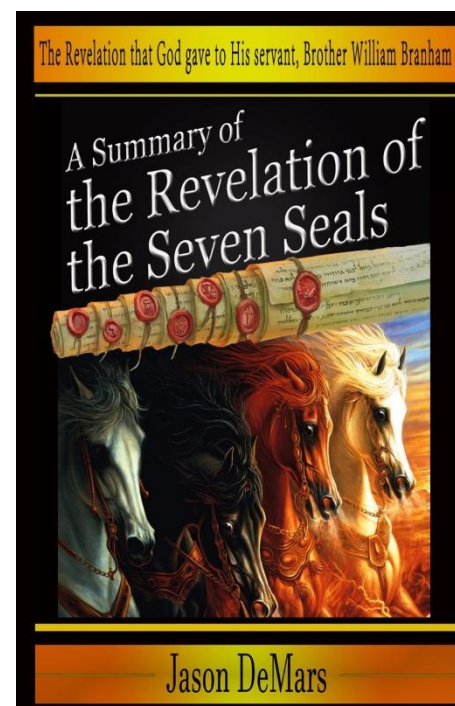
عیسی مسیح دیروز و امروز و تا ابدآباد همان است.

عبرانیان ۸:۱۳

در سال ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱، هر سه ماه یکبار نامه‌ای تعلیمی می‌نوشتیم، که به زبان فارسی و اردو ترجمه می‌شد. ما شهادت‌های بسیاری در مورد مقالاتی که نوشته شد، دریافت نمودیم. از آنجا که سؤالاتی در مورد بسیاری از موضوعات و مطالب وجود دارد و همچنین تمایل زیاد به یادگیری و رشد کردن وجود دارد، این مسولیت و انگیزه را حس نمودم که بار دیگر در بهار سال ۲۰۱۶ آن را آغاز نمایم. هدف و خواست ما ایستادن در تعلیم برادر برانهام و نشان دادن واضح آن تعلیم می‌باشد. این مسولیت و کاری است که من برای آن فراخوانده شده‌ام.

نسخه‌ی ماه دسامبر، دو موضوع مهم را پوشش می‌دهد:

۱. ظهور پسران خدا
۲. عادل شمردگی و تقدیس

ظهور پسران خدا

ظهور پسران خدا چه زمانی صورت می‌گیرد؟ آیا در دوران فیض خواهد بود یا دوران هزاره؟

می‌خواهیم آیاتی را در رومیان ۱۸:۸-۲۳ بررسی کنیم تا مشخص کنیم که آیا این آیات در مورد ظهور پسران خدا در دوره‌ی پیش از هزاره سخن می‌گویند. این نقطه نظرات به شرح زیر است. نقل قول‌های بسیاری از برادر برانهام وجود دارد که به نظر می‌رسد او به داکترین «پسران آشکار شده» اشاره می‌کند. پسران آشکار شده، به این معناست که ایمانداران برگزیده‌ای وجود دارند که به دلیل زندگی تسلیم شده‌شان با عظمت در قلمروهای ماوراءالطبیعه کار خواهند کرد. آنها بعدها بعنوان فرزندخوانده پذیرفته و در نهایت پسران ظهور یافته‌ی خدا خواهند شد. در این قسمت چند نقل قول را می‌بینید که به این مسئله اشاره دارد.

"فکر کنید که نویسنده‌ی این کتاب آن را دید و مشاهده کرد که او در ایام آخر در چه مکانی ظهور خواهد یافت. او منتظر است تا پسران خدا با قدرت روح‌القدس در زمان آخر برخیزند و اسرار را در مورد چیزهای مخفی در مورد بنیاد جهان آشکار کنند."^۱

"درست است؟ خدا منتظر است و سعی دارد که کلیسایش را در موقعیت درست قرار دهد تا خود را آشکار سازد، یک کلیسا را بدست آورد که بتواند این‌گونه در آن کار کند، و بگوید: "در اینجا روح آزادانه در حرکت است. در اینجا می‌توانم کار کنم." آن یکی را در اینجا بدست آورید و منصوب کنید، من می‌توانم او را منصوب

^۱ ۶۰۰۵۱۸، فرزند خواندگی ۲، برادر ویلیام ماریون برانهام

شود. به دنبال آن است. این به آن معناست که باید چیزهای زیادی را در خود اصلاح کنم، شما هم همین‌طور. اما به فیض خدا با یکدیگر موفق به این کار می‌شویم."^{۱۶}

"این مکانی کامل است که شما را به آنجا که کمال است، فرامی‌خواند. شما نیز باید کامل باشید تا به آنجا برسید. کتاب مقدس چنین می‌گوید. عیسی گفت: "پس شما کامل باشید، چنان که پدر شما که در آسمان است، کامل است." این ملکوتی کامل است، بنابراین مردم کامل باید وارد آن شوند. چون شما باید بایستید و با پسر کامل خدا ازدواج کنید و شما باید عروس کامل باشید. بنابراین چطور می‌توانید این کار را جز از طریق کلام کامل خدا که "آب تنزیه است و گناهانمان را می‌شوید." انجام دهید؟ آمین! درست است. خون عیسی مسیح. به آن فکر کنید، کلام خونین. آمین! آن خون، کلام خداست که خون می‌دهد تا عروس را در آنها پاک سازد. آمین! بله قربان! عروس کامل، باکره و خالص آنجا می‌ایستند. او هرگز گناه نکرده است. آمین! او در خون مسیح اسیر بوده است. می‌بینید؟"^{۱۷}

^{۱۶} ۶۲-۰۸۲۵E، ایمان کامل، برادر ویلیام ماریون برانهام
^{۱۷} ۶۵-۱۲۰۵، اموری که باید واقع شوند، برادر ویلیام ماریون برانهام

من نمی‌توانم پس از باز شدن مُهرها جای دیگری چنین چیزی را ببینم که برادر برانهام بطور واضح گفته باشد که تجربه‌ی حقیقی خدا به معنای نخست عادل شمردگی، سپس داشتن تجربه‌ی ثانویه از تقدس کامل و در آخر دریافت تعمید روح‌القدس است. قدرت تبدیل در دریافت روح‌القدس نهفته است و ما آن را پس از ایمان آوردن، دریافت می‌کنیم. شخصی که ماهیت او تغییر کرده، با ماهیت خدا حرکت و رفتار می‌کند. این تجربه‌ی «کمال» که وسلی بر آن تأکید داشت، بخشی از درک حقیقت زمان آخر بود. کلیسای راستین در زمان آخر در جهت آمادگی برای ربودگی، رشد را تا کمال تجربه می‌کند. در طول ادوار کلیسا، مردم درک جزئی از کلام داشتند، اما در زمان آخر که ایمان راستین به کلیسا بازگردانده شده است، ما درک کامل را داریم. تقدیس، عمل روح‌القدس است که به وسیله‌ی ایمان می‌آید و یک روند تدریجی در طول عمر یک ایماندار است. این تبدیلی از جلال به جلال است، همان‌طور که ذهنمان تازه می‌شود. با این حال در زمان آخر کلیسا باید در کمال رشد کند. کلیسا در افسسیان باب ۴ گفته شده که باید "به انسان کامل، به اندازه‌ی قامت پُری مسیح برسد." و در عبرانیان ۱:۶ ما خوانده شده‌ایم تا "به سوی کمال سبقت بجویم." همین امر در فیلیپیان ۱۴:۳ چنین بیان شده است: "در پی مقصد می‌کوشم به جهت انعام دعوت بلند خدا که در مسیح عیسی است." برادر برانهام در مورد قامت پُری مسیح به ما می‌گوید: "این کلیسا باید به کمال برسد، تا قیام را ثمر بیاورد." ما با اضافه کردن به ایمان، پرهیزکاری و غیره رشد کرده و به این قامت می‌رسیم. در یک روند به سوی کمال رشد می‌کنیم. حال با دو نقل قول از برادر برانهام به صحبت‌هایم خاتمه می‌هم.

"حال ما به کمال می‌رسیم، چون مردم برای ربودگی باید سراغ آن بیایند. همین امر است که مانع ربودگی شده است. او منتظر آن کلیسا است تا وارد ایمان کامل ربودگی

کنم. فرزندخواندگی، منصوب کردن، آشکار ساختن او را به اینجا می‌آورد و برای او مراسمی ترتیب می‌دهد، او را با یک فرشته ملاقات کنید و به او چیزی بگویید."^۲

به نظر می‌رسد که این اظهارات نشانه‌ی بسیار روشنی از داکترین ظهور پسران باشد. به یاد داشته باشید، این امر بسیار مهم است که ما به تمام آنچه نبی گفته است، نگاه کنیم تا تصویری ناقص نداشته باشیم. قبل از اینکه جلوتر برویم، می‌خواهم رومیان ۱۸:۸-۲۳ را بررسی کنم. در ذهن داشته باشید، نقل قول‌های دیگری هم از برادر برانهام در مورد این موضوع هست که بعد از نگاه دقیق به این آیات به آنها خواهیم پرداخت.

^{۱۸} زیرا یقین می‌دانم که دردهای زمان حاضر نسبت به آن جلالی که در ما ظاهر خواهد شد، هیچ است. ^{۱۹} زیرا که انتظار خلقت، منتظر ظهور پسران خدا می‌باشد، ^{۲۰} زیرا خلقت، مطیع بطالت شد، نه به اراده‌ی خود، بلکه بخاطر او که آن را مطیع گردانید، ^{۲۱} در امید که خود خلقت نیز از قید فساد خلاصی خواهد یافت تا در آزادی جلال فرزندان خدا شریک شود. ^{۲۲} زیرا می‌دانیم که تمام خلقت تا الآن با هم در آه کشیدن و درد زه می‌باشند. ^{۲۳} و نه این فقط، بلکه ما نیز که نوبر روح را یافته‌ایم، در خود آه می‌کشیم در انتظار پسرخواندگی، یعنی خلاصی جسم خود." رومیان ۱۸:۸-۲۳

در آیه‌ی ۱۸ آن رسول سعی دارد که دردهای زمان حال را با جلالی که در ما آشکار خواهد شد، مقایسه کند. او می‌گوید که آنها قابل مقایسه نیستند. جلالی که در ما ظاهر خواهد شد، باید در زمان حال نیز که در درد هستیم، باعث آرامش ما شود. خود آفرینش هم انتظارات جدی از این زمان دارد. این واقعه که «ظهور پسران خدا» نام دارد، برای آفرینش پاسخی خواهد داشت. در آیه‌ی ۲۰ پولس به سقوط آدم و در حقیقت توبه برای آفرینش اشاره می‌کند.

^۲ ۶۰۰۰۵۲۲۴، فرزند خواندگی ۲، برادر ویلیام ماریون برانهام

به سبب گناه آدم، زمین و حیوانات لعنت شدند. حوا گناه کرد و این امر باعث قرار گرفتن لعنتی بر روند تولید مثل او شد. اما زمانی که آدم رفت و خود را در گناه همسرش شریک کرد تا نوع متقابل نجات دهنده باشد، این امر باعث شد تمام آفرینش وارد لعنت درد و مرگ شوند. خدا درد و مرگ را بر آفرینش قرار داد، با این امید که در آینده از آن لعنت رهایی خواهد یافت.

او در آیه ۲۱ می‌نویسد که خودِ خلقت نیز از قید فساد خلاصی خواهد یافت، تا در آزادی جلال فرزندان خدا شریک شود. این آزادی جلال فرزندان خدا که خلقت را تجربه می‌کند، چیست؟ به نظر می‌رسد با عبارت «ظهور پسران خدا» در ارتباط باشد. در آیه ۲۲ و ۲۳ می‌بینیم تنها خلقت نیست که برای آزادی آه می‌کشد، خود ما نیز در انتظار برای رهایی آه می‌کشیم.

ما بخشی از رستگاری را با دریافت تولد تازه از طریق تعمید روح‌القدس تجربه کرده‌ایم. با این حال، یک رستگاری در آینده وجود دارد که ما منتظر آن هستیم و پولس توضیح می‌دهد که آن در واقع فرزندخواندگی ماست، یعنی خلاصی بدن ما.

ما زیر رنج، درد، پیری و مرگ قرار داریم. اما روزی خواهد آمد که ما از اسارت فنا، آزاد خواهیم شد و بدن ما به حالت جاودانه باز خواهد گشت. خلقت نیز وارد همان حالت خلاصی از فساد خواهد شد. بیاید این را خلاصه و نتیجه‌گیری کنیم. هنگامی که ما این کار را انجام می‌دهیم، آنگاه می‌توانیم شما را به نقل قول‌های مختلفی از نبی خدا، ویلیام ماریون برانهام ارجاع کنیم.

موضوع اصلی این است که خلقت زیر لعنت است و منتظر زمانی است که از آن لعنت آزاد شود. ما نیز بعنوان ایمانداران منتظر آن زمان هستیم که بتوانیم رنج را متوقف کنیم، وارد جاودانگی شویم و از لعنت مرگ آزاد شویم. من می‌خواهم شما را به

است. کلمه‌ی دیگری که برای گناه به کار می‌رود «هامارتایا»^{۱۵} است، که به معنای «به هدف نزدن» است. همه ما به هدف نزده‌ایم، اما می‌توانیم از زندگی بی‌قید و بند آزاد شویم. زندگی بدون قانون شورش علنی به ضد اراده‌ی شناخته شده خدا است. کل تقدیس از تغییر خواست دل سخن می‌گوید که باعث می‌شود ایماندار، گناه نکردن را آگاهانه انتخاب کند. وسلی این را به کمال ربط داد. منظور او از این سخنان راه رفتن مسیحی‌ای بود که در آن به‌طور آگاهانه گناه انتخاب نشود. حتی پس از آن، یک ایماندار به تدریج در تقدیس رشد می‌کند. این دومین کار فیض خواننده می‌شود. ما در جاهای بسیاری می‌بینیم که برادر برانهام از سه عمل فیض صحبت می‌کند. او تأکید می‌کند که انسان می‌تواند بدون داشتن تقدس، عادل شمرده شود، همچنین می‌تواند بدون دریافت روح‌القدس، تقدیس شود. بعد نشان می‌دهد که چگونه برخی مردم در روح انسانی خود از روح‌القدس مسح شوند، اما در روح خود نه. پیش از باز شدن مهرها برادر برانهام تفاوت میان تولد تازه و تعمید روح‌القدس را تعلیم داد. پس از این که او این مسئله را تعلیم داد، متوجه شدیم که آنها یک عمل مشابه هستند. این که ما به‌وسیله‌ی تعمید روح‌القدس تولد تازه می‌یابیم؛ سپس باید در کلام رشد کنیم، در ایمان رشد کنیم و در تازگی ذهن خود تبدیل شویم. تعمید روح‌القدس است که ما را در بدن مسیح قرار می‌دهد. بیاید به اول تسالونیکیان ۵:۲۳ نگاه کنیم. جان وسلی از این آیه برای نشان داد تقدس کامل استفاده می‌کند. همچنین عبرانیان ۱:۶ "به سوی کمال سبقت بجوئیم." را بررسی می‌کنیم. هر دو این آیات به زمان آخر اشاره دارند. پولس می‌نویسد: "اما خودِ خدای سلامتی، شما را بالکل مقدس گرداند و روح و نفس و بدن شما تماماً بی‌عیب محفوظ باشد." در چه زمان دیگری در تاریخ می‌توانیم شاهد خدا باشیم که از روح و نفس و بدن ما در وقت آمدن خداوند حفاظت کند؟

^{۱۵} hamartia

من می‌دانم و ایمان دارم که وسلی پیغام‌آور دوره کلیسای فیلادلفیه بود و برادر برانهام به ما گفت که درک حقیقی تقدس از طریق وسلی بر کلیسا مکشوف شد. تقدس کاملی که وسلی تعلیم داد از این آیات برگرفته شده بود.

"بنابراین، از کلام ابتدای مسیح در گذشته، به سوی کمال سبقت بجویم و بار دیگر بنیاد توبه از اعمال مرده و ایمان به خدا ننهیم." عبرانیان ۱:۶

"اما خودِ خدای سلامتی، شما را بالکل مقدس گرداند و روح و نفس و بدن شما تماماً بی‌عیب محفوظ باشد در وقت آمدن خداوند ما عیسی مسیح." اول تسالونیکیان ۵:۲۳

در اینجا ما رسول پولس را می‌بینیم که خطاب به ایمانداران در عبرانیان ۱:۶ می‌نویسد که آنها باید خامی را ترک کنند و به سوی کمال بروند. سپس دعایش به سوی خدا را به منظور تقدیس کامل تسالونیکیان می‌نویسد. کلمه‌ی «بالکل» در زبان یونانی «هالوتلز»^{۱۳} و به معنی «کامل تا به آخر» است. در اینجا ما ایده‌ی تقدس کامل را می‌بینیم. این کلمه دوباره مورد استفاده قرار می‌گیرد، اما بار معنایی کمی دارد، «روح و نفس و بدن شما تماماً». روح و نفس و بدن شما تماماً بی‌عیب محفوظ باشد.

^{۱۱} و هرکس که این امید را بر وی دارد، خود را پاک می‌سازد، چنان‌که او پاک است.^۴ و هرکه گناه را به عمل می‌آورد، برخلاف شریعت عمل می‌کند، زیرا گناه مخالفت شریعت است." اول یوحنا ۳:۳-۴

وسلی تعلیم نداد که یک ایماندار بی‌گناه می‌شود، بلکه تعلیم داد که آنها از بی‌قانونی آزاد خواهند شد. عبارت «زیرا گناه» در آیه بالا به زبان یونانی «آنومیا»^{۱۴}

^{۱۳} holoteles
^{۱۴} anomia

اصطلاحاتی که پولس از آنها برای اشاره به فرایند آزادی از لعنت مرگ و ورود به بدن جاودانه استفاده کرد، ارجاع دهم. او گفت:

۱. ظهور پسران خدا

۲. آزادی جلال فرزندان خدا

۳. فرزندخواندگی

۴. خلاصی بدن‌هایمان

زمانی که ما در یک لحظه تبدیل می‌شویم، این جنبه‌ها و توصیف‌های متفاوت رخ می‌دهند، در یک چشم به هم زدن. زیرا همه نخواهیم خوابید، بلکه تبدیل خواهیم شد، اما چون این فاسد بی‌فسادی را پوشید و این فانی به بقا آراسته شد، آنگاه این کلامی که مکتوب است به انجام خواهد رسید که مرگ در ظفر بلعیده شده است. ای موت! نیش تو کجا است و ای گور! ظفر تو کجا؟ نیش موت گناه است و قوت گناه، شریعت. لیکن شکر خدا راست که ما را به واسطه‌ی خداوند ما عیسی مسیح ظفر می‌دهد. آزادی جلال به معنای این است که ما از لعنت گناه و مرگ آزاد هستیم. این ظهور پسران خداست، چون حال آنها وارد اقتدار کامل فرزندخواندگی‌شان می‌شوند. تمام دنیا خواهد دید که آنها پسران خدا هستند. آنها وارد موقعیت حقیقی قدرت کامل رهبری می‌شوند که آدم در ابتدا دریافت کرده بود. در فرزندخواندگی صحبت از منصوب کردن پسران است، خدا فرزندش را به دست گرفته و ردای اقتدار و قدرت را به او می‌دهد تا در کنار مسیح بر روی تخت او بنشیند و دنیا را با عصای آهنی حکمرانی کند. این خلاصی بدن‌هایمان است چون حال جاودانگی را که خدا از ابتدا برایمان برنامه ریزی کرده بود، به دست آورده‌ایم.

حال بیابید زمان‌بندی این وقایع را بررسی کنیم. ما می‌دانیم که خلقت در دوره‌ی هزارساله از لعنت فساد و مرگ آزاد می‌شود.

"^۶ و گرگ با بره سکونت خواهد داشت و پلنگ با بزغاله خواهد خوابید و گوساله و شیر و پرواری با هم و طفل کوچک آنها را خواهد راند.^۷ و گاو با خرس خواهد چرید و بچه‌های آنها با هم خواهند خوابید و شیر مثل گاو گاه خواهد خورد." اشعیا ۱۱:۶-۷

این زمان ظهور پسران خداست، آزادی و جلال فرزندان خدا، چون بدنمان خلاصی یافته است. به این امر اشاره شده که بدن ما در ربودگی (منصوب شدن بعنوان پسر) خلاصی می‌یابد، آن هم قبل از سلطنت هزارساله. اگرچه، این ظهور پسران جاودانه‌ی خدا در زمان بازگشت مسیح و عروسی به زمین در سلطنت هزارساله رخ می‌دهد. بیایید این موضوع را ساده‌تر توضیح دهیم.

چه زمانی زمین از فساد بطالت آزاد می‌شود؟ سلطنت هزارساله. سپس چه زمانی پسران خدا ظهور می‌کنند؟ باید در سلطنت هزارساله باشد. فرزندخواندگی یا منصوب شدن بعنوان پسر، زمانی رخ می‌دهد که بدن جدیدمان را دریافت کرده‌ایم. ظهور فرزندخواندگی ما اتفاق نمی‌افتد، تا زمانی که در شام عروسی به همراه مسیح برای حکمرانی و سلطنت هزارساله به زمین بازمی‌گردیم.

حال که به این موضوع اشاره کردم، بیایید ببینیم نبی خدا در این مورد چه می‌گوید.

"بسیاری امروزه در دریافت روح‌القدس فریب خورده‌اند؛ همان‌طور که گفتم، امروزه آنها داکترین‌هایی مانند لباس ایلیا، ظهور پسران خدا، و فرقه‌های متفاوت دارند. مردم کورکورانه به آن سو می‌روند، شوری را تجربه می‌کنند و با یک روح متکبر

"زیرا اگر برحسب جسم زیست کنید، هرآینه خواهید مرد. لکن اگر افعال بدن را به‌وسیله‌ی روح بکشید، همانا خواهید زیست." رومیان ۸:۱۳

ما باید افعال بدن را بکشیم، لیکن این کار را به‌وسیله‌ی روح‌القدس انجام می‌دهیم. ما توسط روح‌القدس تقدیس می‌شویم و توسط کار روح‌القدس در میان ماست که می‌توانیم اعمال جسم را بکشیم، روح‌القدسی که ما را از سلطه‌ی گناه آزاد کرده است.

"از آن‌رو که به یک قربانی مقدّسان را کامل گردانیده است تا ابدآباد." عبرانیان ۱۴:۱۰

ما به خون مسیح کامل شده‌ایم و این امر با این واقعیت که ما در حال گذر از فرآیند تقدس هستیم، در زندگی‌مان به اثبات رسیده است. ما در این آیه‌ی عبرانیان در حال «تقدیس شدن» هستیم.. این یک فرایند در حال انجام است.

حال، این جا است که داکترین جان و سلی بسیار متمایز می‌شود. اکثر معلمین کتاب‌مقدس می‌گویند که تمامیت تقدیس تنها زمان مرگ یا زمان تبدیل بدن در زمان ربودگی رخ می‌دهد. بیایید بخوانیم و سلی چه چیزی تعلیم داد. این متن از کتابی است که خلاصه تعالیم او را در خود دارد.

"تقدیس کامل، مرحله‌ی محبت کامل، عدالت و تقدس است که هر ایمان‌داری که تولد تازه یافته باشد، می‌تواند با رهایی یافتن از قدرت گناه به آن دست یابد. این امر با محبت کردن خدا با تمامی دل، جان، فکر و توان، و محبت کردن همسایه به مانند خود به دست می‌آید. از طریق ایمان به عیسی مسیح، می‌توان این عطیه‌ی سخاوتمندانه را در این زندگی به تدریج و هم بلافاصله دریافت کرد. و باید توسط هر فرزند خدا طلبیده شود."

و کار تمام شده‌ی عیسی مسیح است که ایماندار، تقدس را می‌یابد و به صورت شخصی از طریق تعمید روح القدس بر ما می‌آید.

این آیات به وضوح به ما نشان می‌دهند که تقدیس به موقعیت نجات ما وابسته است. ما توسط خدا جدا شده‌ایم و او ما را مقدس ساخته است. رومیان ۶:۱۱ به ما می‌گوید: "شما نیز خود را برای گناه مرده انگارید، اما برای خدا در مسیح عیسی زنده." ما دیگر تحت سلطه‌ی گناه نیستیم. ما توسط فیض، از گناه‌های یافته‌ایم.

با این حال، تقدس نیز یک فرآیند مداوم است، فرایندی که ما درگیر آن هستیم. کتاب مقدس به وضوح در عبرانیان باب ۶ در مورد کشتی گرفتن با اعمال شیطان سخن می‌گوید: "جهاد با گناه" (عبرانیان ۴:۱۲) و "به سوی کمال سبقت بجوییم" (عبرانیان ۱:۶).

"لیکن همه‌ی ما چون با چهره‌ی بی‌نقاب جلال خداوند را در آینه می‌نگریم، از جلال تا جلال به همان صورت متبدل می‌شویم، چنان‌که از خداوند که روح است." عبرانیان ۱۰:۱۰

"و هم‌شکل این جهان مشوید، بلکه به تازگی ذهن خود صورت خود را تبدیل دهید تا شما دریافت کنید که اراده‌ی نیکوی پسندیده کامل خدا چیست." رومیان ۲:۱۲

"و تازه را پوشیده‌اید که به صورت خالق خویش تا به معرفت کامل، تازه می‌شود." کولسیان ۱۰:۳

در روند مستمر تقدس، اراده‌ی ما با کار روح القدس همراه می‌شود. ما باید تسلیم شویم، مبارزه کنیم، افعال جسم را بکشیم و غیره.

برمی‌خیزند، بی‌تفاوت، دین خروش و تند مزاج." ^۳

"و سپس زمانی که کلیسا و عروس بازگردد، عروس و مسیح در هزاره بر روی خاکستر آنها قدم خواهند برداشت، زمانی که زمین توسط آتش پاک خواهد شد. و آنها در آنجا سلطنت خواهند کرد. بت‌پرستانی که هرگز انجیل را نشنیده بودند، در آن زمان قیان خواهند کرد و پسران خدا ظهور خواهند کرد. اگر قرار است او سلطنت کند، باید چیزی باشد که او بر آن سلطنت کند؛ او دارای یک قلمرو است. آنها به همراه مسیح حکمرانی کرده و مسیح با عصای آهنین بر ملت‌ها حکمرانی خواهد کرد. سپس انجیل... سپس پسران ظاهر شده‌ی خدا اقتداری خواهند داشت که او زمانی که بر روی زمین بود داشت. می‌بینید؟ سلطنت هزارساله چنین می‌آید، بر روی خاکسترها." ^۴

"او قومش را به پسران ظاهر شده‌ی خدا برخواهد گرداند، همان‌طور که در باغ عدن بود. تمام دنیا آه می‌کشد و منتظر ساعت ظهور پسران خدا است." ^۵

"درختان، حیوانات، همه چیز در انتظار ظهور پسران خدا است، آنها چه زمانی بر روی زمین ظاهر خواهند شد. خداوند عیسی! دعا می‌کنم که بیایی. آه، دعا می‌کنم برای سلطنت هزارساله‌ای، که آنها ظاهر خواهند شد." ^۶

این امر به هیچ وجه از این موضوع نمی‌کاهد که پیش از ربودگی، یک فرایند بلوغ انجام می‌شود. زمانی فرا می‌رسد که پسران خدا ظاهر خواهند شد. خدا چنین تدبیر دیده است که ما بر روی زمین غلبه کنیم، چنان‌که بتوانیم صحبت کنیم و از کلامان

^۳ ۱۲۳۱E-۶۱، اگر خدا با ماست، پس تمام معجزات کجاست؟، برادر ویلیام ماریون برانهام
^۴ ۲۲-۰۵۲۷، پرسش و پاسخ‌ها، برادر ویلیام ماریون برانهام
^۵ ۶۱-۰۵۱۷، این من هستم، برادر ویلیام ماریون برانهام
^۶ ۶۰-۰۸۰۶، او را بشنوید، برادر ویلیام ماریون برانهام

حمایت شود. او چنین تدبیر دیده که پسران خدا وارد پسرخواندگی شوند و این امر فرزندخواندگی نام دارد. منصوب کردن پسران بالغ در ربودگی رخ می‌دهد، زمانی که بدنمان خلاصی می‌یابند. فیلیپان ۱:۲۱ به ما می‌گوید: "زیرا که مرا زیستن مسیح است و مردن نفع." یعنی او، شکل جسد ذلیل ما را تبدیل خواهد نمود تا به صورت جسد مجید او مصور شود. پسران بالغ این چنین به دنیا نیامده‌اند. آنها باید تا زمانی که پدرشان مقرر کرده، زیردست مدرسین و فرمانداران بمانند. فرایند بلوغ یافتن باید در زمان آخر و پیش از ربودگی صورت گیرد. ربودگی مراسمی است که باعث می‌شود کاملاً بعنوان پسران بالغ منصوب شویم. افسسیان ۴:۱۳ می‌گوید: "تا همه به یگانگی ایمان و معرفت تام پسر خدا و به انسان کامل، به اندازه قامت پری مسیح برسیم." این آیه به ما می‌گوید که از طریق خدمت پنج‌گانه و کار روح‌القدس در زمان آخر، مردانی خواهند بود که به اندازه‌ی قامت پری مسیح می‌رسند. هم اکنون، با گشودن هفت مهر که ما را به بلوغ می‌رساند، فرایندی در مقابل ما قرار دارد. زمانی که عروس بطور کل به این مکان برسد، فرزندخواندگی کامل می‌شود و ما برای دیدار با مسیح به آسمان برده می‌شویم. سپس به همراه مسیح برای حکمرانی بر زمین بازمی‌گردیم، سپس تمام مخلوقات از بند فساد آزاد خواهند شد، چون پسران خدا در پری ظاهر شده‌اند.

عادل شمردگی و تقدیس

تفاوت بین عادل شمردگی و تقدیس چیست؟ عادل شمردگی فوری است، اما آیا تقدیس فوری است یا یک روند است؟ آیا تقدیس کار فوری خدا براساس تسلیم شدن ماست؟ یا فرآیندی است که شامل تسلیم نمودن مداوم خویش و نبرد علیه گناه است که انجام آن یک عمر به طول می‌انجامد؟

به ایمان است که تقدیس می‌شویم. کلمه‌ی تقدیس در زبان یونانی «هاگیازو»^{۱۲} به معنای «تقدیس کردن، خالص ساختن و تخصیص دادن» است. ما به ایمان تقدیس می‌شویم، نه به اعمال.

"تا خادم عیسی مسیح شوم برای امت‌ها و کهنات انجیل خدا را بجا آورم تا هدیه امت‌ها مقبول افتد، مقدس شده به روح‌القدس." رومیان ۱۵:۱۶

"اما ای برادران و ای عزیزان خداوند! می‌باید ما همیشه برای شما خدا را شکر نمایم که از ابتدا خدا شما را برگزید برای نجات به تقدیس روح و ایمان به راستی." دوم تسالونیکیان ۲:۱۳

زمان دستوری کلمه‌ی تقدیس به «تقدیس شده» اشاره دارد. این کار خداست که در زمان گذشته انجام شده است. روح‌القدس که در تولد تازه بر ما قرار می‌گیرد، ما را برای مقاصد مقدس جدا می‌سازد.

"و به این اراده مقدس شده‌ایم، به قربانی جسد عیسی مسیح، یک مرتبه فقط." عبرانیان ۱۰:۱۰

زمان به کار رفته شده در کلمه‌ی مقدس گذشته‌ی کامل است. ترجمه‌ی ووئست می‌گوید: "او نخست را برمی‌دارد تا دومی را بنا کند و بدین وسیله ما همیشه برای خدا و خدمت به او جدا شده‌ایم، آن هم از طریق قربانی جسم عیسی مسیح یک بار برای همیشه." از طریق خون مسیح و ایمان است که بطور دائم تقدیس شده‌ایم. سپس این تقدس توسط روح‌القدس در زندگی ما اعمال می‌شود. آنگاه می‌توانیم ببینیم که از ایمان

^{۱۲} hagiozo

معنی محبت کامل است. این محبت بدون گناه است؛ محبتی که دل را پر می‌کند و تمام ظرفیت جان را دربر می‌گیرد. این محبت است که «پیوسته شادمان است. همیشه دعا می‌کند. در هر امری شاکر است.»^۹

"خب، اما بیش از این چه می‌تواند در تقدیس کامل تعریف شود؟ این اشاره‌ای به نوع جدیدی از تقدس ندارد. نگذارید هیچ‌کس این را تصور را داشته باشد. از لحظه‌ای که عادل شمرده می‌شویم، تا زمانی که روحمان را به خدا بدهیم؛ محبت، تحقق شریعت است. از زمان شریعت کامل انجیلی که در زمان شریعت آدم رخ داد، از زمانی که اولین وعده‌ی «ذریه زن» داده شد. محبت مختصر و موجز تقدیس مسیحی است؛ این نوع تقدس تنها در سطوح مختلف ایمانداران یافت می‌شود، آنانی که توسط یوحنا رسول با عبارات «ای فرزندان، ای جوانان، و ای پدران» متمایز شده‌اند. تفاوت بین یکی و دیگری به درستی در میزان محبت آنها قرار دارد. و در اینجا به معنای طبیعی، تفاوت بسیار زیاد روحانی بین پدران، جوانان و فرزندان وجود دارد."^{۱۰}

"تقدیس کامل یا کمال مسیحی چیزی کمتر یا بیشتر از محبت خالص نیست. محبت، گناه را بیرون می‌کند و قلب و زندگی فرزند خدا را کنترل می‌کند. آتش مصفی کننده، هر آنچه را که مغایر محبت باشد، پاک می‌کند و چندین برابر بیشتر با شادمانی پر می‌کند. تمام اینها را به دست او بسپارید و او شما را بهتر از خودتان محبت می‌کند."^{۱۱}

"تا چشمان ایشان را باز کنی تا از ظلمت به سوی نور و از قدرت شیطان به جانب خدا برگردند تا آموزش گناهان و میراثی در میان مقدسین به وسیله‌ی ایمانی که بر من است بیابند." اعمال رسولان ۲۶:۱۸

^۹ موعظه ۴۳، راه کتاب مقدسی نجات
^{۱۰} موعظه ۸۳، صبر
^{۱۱} نامه‌ای به آقای والتر چرچی، از برکن.

"پس چون که به ایمان عادل شمرده شدیم، نزد خدا سلامتی داریم بوساطت خداوند ما عیسی مسیح،" رومیان ۵:۱

"زیرا یقین می‌دانیم که انسان بدون اعمال شریعت، محض ایمان عادل شمرده می‌شود." رومیان ۳:۲۸

"اما چون که یافتیم که هیچ‌کس از اعمال شریعت عادل شمرده نمی‌شود، بلکه به ایمان به عیسی مسیح، ما هم به مسیح عیسی ایمان آوردیم تا از ایمان به مسیح و نه از اعمال شریعت عادل شمرده شویم، زیرا که از اعمال شریعت هیچ بشری عادل شمرده نخواهد شد." غلاطیان ۲:۱۶

"پس شریعت لالای ما شد تا به مسیح برساند تا از ایمان عادل شمرده شویم." غلاطیان ۳:۲۴

عبارت عادل شمردگی در زبان یونانی «دیکایو»^۷ به معنای «عادل و بی‌گناه ساختن» است. در رومیان ۳:۲۸ و غلاطیان ۳:۲۴ به وضوح می‌بینیم که پولس رسول ایمان و اعمال را از هم جدا می‌کند. ما هرگز نمی‌توانیم به وسیله‌ی عمل به شریعت عادل شمرده شویم. از طریق شریعت است که متوجه گناه می‌شویم و همه‌ی ما در مقابل خدا مقصر هستیم، چون همه گناه کرده‌ایم. ابراهیم به خدا ایمان آورد و این برای او عدالت محسوب شد. معنای کلمه‌ی یونانی و مثال ابراهیم به ما نشان می‌دهد که عادل شمردگی عملی فوری خدا در زندگی ما است. از طریق ایمان، که هدیه‌ای از سوی خداست و نه به واسطه‌ی اعمال، ما عادل شمرده می‌شویم. عادل شمردگی روندی نیست که ما در پایان زندگی خود نجات را دریافت کنیم. می‌بینیم که تأثیر عادل شمردگی فوری است، همان‌طور که

^۷ dikaioo

رومیان ۱:۵ می گوید: "نزد خدا سلامتی داریم." تنها از طریق ایمان است که عادل شمرده می شویم، نه از طریق اعمال. زمانی که به عیسی مسیح ایمان آوریم، آنگاه عادل شمرده می شویم و نزد خدا سلامتی فوری داریم. از طریق کار تمام شده‌ی عیسی مسیح است که نجات را با ایمان دریافت می کنیم. اعمال ما چیزی به آن اضافه نمی کند. رومیان ۱:۱۷ به ما می گوید: "عادل به ایمان زیست خواهد نمود." دریافت حیات ابدی به واسطه‌ی ایمان است، نه اعمال. همان طور که پولس در باب ۲ غلاطیان آیه ۲۱ می نویسد: "فیض خدا را باطل نمی سازم، زیرا اگر عدالت به شریعت می بود، هر آینه مسیح عبث مرد." اعمال ما را نجات نمی دهند، تنها مسیح می تواند این کار را انجام دهد. ما بخاطر گناه مستحق مرگ هستیم، به همین دلیل مسیح گناهانمان را بر خود گرفت و بجای ما مرد. کار انجام شده است؛ بها پرداخت شده است. ما نمی توانیم هیچ کاری برای بهبود بخشیدن کار مسیح انجام دهیم. ما یک بار و بخاطر فدیة‌ی عیسی مسیح نجات می یابیم.

می خواهم متوجه شوید که این مسئله به طور مستقیم به تجربه‌ی تولد تازه مرتبط است. همان طور که پولس در افسسیان ۱:۱۳ و در اعمال رسولان ۱۹:۲ می نویسد، ما روح القدس را پس از ایمان آوردن دریافت می کنیم. حتی دریافت روح القدس از شنیدن ایمان حاصل می شود. این امر توسط اعمال بدست نمی آید، بلکه توسط ایمان.

"فقط این را می خواهم از شما بفهمم که روح را از اعمال شریعت یافته اید یا از خبر ایمان؟" غلاطیان ۲:۳

بنابراین بر اساس کاری که مسیح در جلجتا انجام داد، تقدیس عملی فوری است؟ این سؤال از لحاظ کتاب مقدسی بسیار پیچیده تر است. اگر به تاریخ نگاه کنید، می توانید دیدگاه های مختلفی در مورد این مسئله پیدا کنید. ما باید به کتاب مقدس مراجعه کنیم و نکات ظریف متفاوت در مورد موضوع تقدیس را جستجو کنیم.

جان وسلی پیغام آور عصر کلیسای ششم بود و اعتبار خود را برای بازگرداندن حقیقت تقدیس به کلیسا دریافت کرد. وسلی تعلیم داد که تقدیس عمل فوری فیض است و توسط ایمان دریافت می شود، ایماندار باید به کمال برسد و «تقدیس کامل» را تجربه کند. من چند نقل قول را از جان وسلی ذکر می کنم.

"من به طور مدام در خصوصی یا در عموم شهادت دادم که ما بواسطه‌ی ایمان تقدیس و عادل شمرده می شویم. در واقع یکی از این حقایق عالی چیزهای بیشتری را از حقیقت دیگر آشکار می کند. دقیقاً همان طور که ما با ایمان، عادل شمرده می شویم؛ همان طور با ایمان تقدیس می شویم. ایمان شرط و تنها شرط تقدیس است، درست همان طور که در مورد عادل شمردگی صدق می کند. شرط این است: "هیچ کس مقدس نیست، مگر آنکه ایمان داشته باشد." بدون ایمان هیچ مردی مقدس نیست. و این تنها شرط است، این به تنهایی برای تقدیس کافی است. هر که ایمان آورد، تقدیس می شود، در غیر این صورت او تقدس را ندارد. به عبارت دیگر هیچ مردی تا زمانی که ایمان نیاورد، تقدیس نمی شود. زمانی که ایمان می آورد، تقدیس می شود."^۸

کتاب مقدس نیز حاکی این حقیقت است، اما هم چنان که ما به بررسی تقدیس می پردازیم، بدانید که این موضوع دارای لایه های واقعیت بیشتری از آن چیزی است که شما تصور می کنید. همان طور که از نقل قول های زیر از وسلی می خوانیم، می توانیم ببینیم که تقدیس بوسیله‌ی ایمان ما به انجام می رسد.

"چنین است که ما منتظر تقدیس کامل می مانیم، منتظر یک نجات کامل از گناهان، از غرور، از خشم، بی ایمانی؛ یا، همان طور که رسول می گوید: "به سوی کمال سبقت بجوید." اما کمال چیست؟ این کلمه دارای مفاهیم گوناگونی است. در اینجا به

^۸ موعظه ۴۳، جان وسلی